

DESCHUYFFELEER, Jozef P. (Laken 15 juli 1913 – Leuven 21 juni 1959).

Was de zoon van een handelsreiziger en trad na middelbaar onderwijs aan het Sint-Pietersinstituut te Jette in dienst van de **Katholieke Arbeidersjeugd** (KAJ). Deschuyffeleer werd in 1932, op negentienjarige leeftijd, algemeen secretaris en in 1936 algemeen voorzitter. Met Jozef Cardijn was hij de sterkste persoonlijkheid in deze jeugdbeweging, die hij tot 1943 leidde en daarna nog een aantal jaren als een soort zendgraaf vertegenwoordigde. Ondertussen hield hij zich ook bezig met de verruiming van de internationale KAJ; hij was ook werkzaam in het **Jeugdverbond voor Katholieke Actie**, waarvan hij voorzitter werd en de **Nationale Dienst voor de Jeugd**, waarvan hij ondervoorzitter was. Na de bevrijding was hij lid van de raad van bestuur van de naamloze vennootschap *De Gids*, uitgeefster van de krant *De Nieuwe Standaard*. In 1948 werd hij secretaris van het **Algemeen Christelijk Werk(nem)ersverbond**. In 1950 vervulde hij gedurende korte tijd de functie van adjunct-kabinetschef van Leopold III en van prins Boudewijn.

In datzelfde jaar werd hij voorzitter van de Vlaamse vleugel der **Christelijke Volkspartij**, die hij mee had opgericht. In 1958 werd hij in het arrondissement Brussel met meer dan twintigduizend voorkeurstemmen tot senator gekozen.

Als lid van het **IJzerbedevaartcomité**, hield Deschuyffeleer in 1946 een toespraak op de eerste Bedevaart na de Tweede Wereldoorlog, kort nadat de **IJzertoren** was opgeblazen. Hij spaarde geen moeite, opdat het onrecht hersteld zou worden en een nieuwe toren zou verrijzen. Daar hij een populaire, vertrouwen inboezemende figuur was, ontving hij tal van smeekschriften van politieke delinquenten, wier lot hij zich aantrok. Gedurende de bezetting hielp hij onder andere als lid van de verzetsgroep **Socrates** onderduikers en joodse kinderen. In 1942 verbleef hij drie maanden in de gevangenis.

In 1946 stortte op Newfoundland het vliegtuig neer, waarin Deschuyffeleer ter bijwoning van de Internationale Arbeidsconferentie onderweg was naar Montreal. Hij werd zwaar gewond. De gevolgen van dit ongeluk en zijn onafgebroken arbeid beëindigden zijn leven voortijdig.

LITERATUUR: F. Hugaerts (e.a.), *Jef Deschuyffeleer 1913-1959*, 1960; – E. Coine (e.a.), *De K.A.J., haard van verzet (1940-1945)*. *Hun mooiste uur*, 1989.

FRANS HUGAERTS* EN GASTON DURNEZ